

DILLUNS

Pere Cornellas

El món del futbol es regeix per unes lleis que tenen poc a veure amb la nostra vida quotidiana. Es basa en uns valors i una moral estranyíssims, ben allunyats de la imprescindible dosi de sentit comú que hauria d'imperar en tots els actes voluntaris i conscients, i té unes regles pròpies que disfressen de normalitat les situacions més surrealistes. Però la insalvable distància que hi ha entre aquest món i nosaltres no només no produeix cap tipus de trencament, sinó que, seduïts i atrapats pel seu *exotisme*, fa cada vegada més fermes els vincles afectius que ens genera. Només això pot explicar que dues persones suposadament sensates quasi puguin oblidar qui són i protagonitzar escenes ridícules i grotesques, que van del crit a l'insult i, de vegades, de l'insult a l'agressió física.

Si els paràmetres fossin semblants als que marquen l'esdevenir diari, ¿podria gastar-se un club de futbol milers de milions de pessetes per fitxar jugadors que després gairebé no farà jugar? ¿pot una qualsevol empresa contractar un grup de tècnics d'altíssims nivell i sou amb l'única intenció de tenir-los de decorat a l'aparador? El Barça ho ha fet i no passa absolutament res. Exceptuat Overmans -que, entre lesió i lesió, tampoc no juga de manera assídua-, els altres nouvinguts viuen un plàcid i continuat període de semivacances: Petit apareix de tant en tant, a estonetes, tret d'algun partit de menys intensitat en què hi és tota l'estona; Alfonso és sempre el darrer recurs, quan ja no n'hi ha cap altre, com una mena d'ànima en pena que ocupa, interinament, un lloc que ni és ni serà seu; Gerard surt al camp amb empena i decidit, com si hagués de donar aire a l'equip, però ho fa habitualment als darrièssims minuts, tret d'algunes tardes esporàdiques en què l'entrenador ens deixa que el veiem més estona; i Iván és un fantasma, potser va ser un miratge i mai no el vam fitxar.

Qui planifica la composició del grup? Qui fa que funcioni l'empresa? Vull dir: qui és el responsable d'un despropòsit semblant? Com poden anar així les coses sense que ningú digui mai res? És el que deia: els fils que mouen tot això ens són absolutament estranys. ¿Com pot ser útil i eficaç una Junta -de 85 persones!- formada per gent que militava en bàndols oposats i que, fins fa quatre dies, deia coses diferents? El dia de la tornada de l'eliminàtoria de Copa amb l'Espanyol era al Camp Nou. A la primera part, ens van anunciar el resultat parcial de la secció de bàsquet que, en aquell moment, guanyava el seu partit de la Copa d'Europa. Al final, va perdre, però el lluminós de l'Estadi ja no va donar el resultat, com si el partit no s'hagués acabat mai. Al soci, doncs, no se l'informa, se'l manipula.

Quan escric aquestes línies, el Barça acaba de sumar el seu divuitè partit consecutiu sense perdre, pocs dies després del celebrat 7-0 al Bilbao. El joc continua sent trist -els jugadors del Bilbao, aquell dia, *no hi eren*- i els objectius més a l'abast són la Copa del Rey i aquesta Copa de la UEFA d'ara, una insípida germana pobra per a pobres perdedors. Ja fa molts dies que ens van bandejar de la Lliga de Campions i, a la Lliga espanyola, som a vuit punts del Madrid. D'un Madrid que, per la nostra desgràcia, intenta d'instaurar una mínima racionalitat al seu sistema de treball, la sensació que el que comença a fer pot ser-nos lleugerament comprensible.

Ja sé que tot pot canviar. Però, mentre, no cal neguitejar-nos massa. Admetem que la bogeria és, també, una manera de viure. No es pot desxifrar l'indesxifrabable. Tanmateix, si no ens distanciem, l'expectació se'ns menjarà. I no pensarem a formular-nos una de les preguntes amb més substància d'entre les moltes possibles: per què Serra Ferrer, que enraona bastant, no diu mai res?

Pedregar, 10
Telèfon 93 726 51 22
08202 SABADELL

Rambla de Sabadell, 82 • SABADELL
Telèfon 93 726 57 85

Sant Pere, 22 • Tel. 93 726 19 59
SABADELL